

Sygn. akt II Ca 900/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SO Barbara Dziewięcka (spr.)

Protokolant: protokolant sądowy Iwona Cierpikowska

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2013 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w W.

przeciwko K. S.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 16 kwietnia 2013 r., sygn. VII C 202/13

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 900/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2013r. w sprawie VII Cupr 202/13 Sąd Rejonowy w Kielcach oddalił powództwo (...) Sp. z o.o. w W. przeciwko K. S. o zapłatę, uznając, że roszczenie objęte pozwem uległo przedawnieniu.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją powód, wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie powództwa, zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania odwoławczego i przeprowadzenie rozprawy także pod jego nieobecność. Powód zarzucił Sądowi Rejonowemu błędne przyjęcie, że umowa zawarta z pozwaną, stanowiąca podstawę roszczenia, jest umową nienazwaną, a także naruszenie art. 751 pkt 2 k.c. poprzez błędną wykładnię pojęć „niepubliczna uczelnia wyższa” oraz „roszczenie z tytułu nauki”, co skutkowało nieprawidłowo przyjętym okresem przedawnienia roszczenia w konsekwencji niewłaściwego zastosowania art. 751 pkt 2 k.c. zamiast art. 118 k.c.

W odpowiedzi na apelację K. S. wniósł o jej oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy – wbrew wywodom skarżącego – podzielił wniosek Sądu Rejonowego, że dochodzone roszczenie uległo przedawnieniu, choć nie zgodził się z przywołaną przez ten Sąd podstawą przedawnienia i argumentacją przemawiającą za jej zastosowaniem w przedmiotowej sprawie. Zdaniem Sądu odwoławczego z uwagi na uregulowania zawarte w ustawie z dnia 27 lipca 2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2005r. Nr 164, poz. 1365 ze zm.), a w szczególności jej art. 160 ust. 3 w zw. z art. 99 ust. 1, brak jest podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie przepisu art. 751 k.c. w zw. z art. 750 k.c. Z treści art. 750 k.c. wynika bowiem, że warunkiem odpowiedniego zastosowania przepisów o umowie zlecenia do umowy o świadczenie usług jest brak regulacji tej umowy o świadczenie usług w innych przepisach. Tymczasem umowa o odpłatności za studia nazwana „umową o studiowanie” zawarta pomiędzy pozwanym a poprzednikiem prawnym powoda w dniu 19 lipca 2006r. uregulowana została przepisami powołanej ustawy (art. 160 ust. 3 - „warunki odpłatności za studia określa umowa zawarta między uczelnią a studentem w formie pisemnej”). W sytuacji zatem, gdy istotne postanowienia umowy określone są w ustawie, czy to w sposób bezpośredni, czy to poprzez odesłanie do wewnętrznych aktów prawnych, art. 750 k.c. nie może znaleźć zastosowania (por. per analogiam uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2009r., III CZP 20/09, OSNC 2010/1/12). Umowa zawarta pomiędzy stronami określała przedmiot opłat, ich wysokość (poprzez odesłanie do treści Zarządzeń Kanclerza), zasady wnoszenia opłat, terminy, skutki opóźnień bądź zaprzestania dokonywania opłat oraz warunki rezygnacji z nauki i skutki powyższego. Kwestie te stanowiły elementy stosunku cywilnoprawnego łączącego strony, a uregulowanego w art. 160 ust. 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym.

Przedawnienie roszczenia z tej umowy znajduje więc uzasadnienie w przepisie art. 118 k.c., jednakże – wbrew wywodom skarżącego – przy uwzględnieniu 3-letniego terminu przedawnienia, roszczenie bowiem dotyczy świadczenia okresowego, polegającego na stałym uiszczaniu sum pieniężnych w czasie trwania stosunku prawnego, które to sumy nie składają się jednak na z góry określoną kwotę. K. S. nie był bowiem zobowiązany do zapłaty konkretnej sumy za cały tok studiów, jedynie podzielonej na raty. Zważyć należy, że żądaniem pozwu objęte są opłaty stanowiące chesne za pierwszy rok studiów (październik i listopad 2006r.), zgodnie zaś z zawartą przez strony umową wysokość opłaty chesnego ustalana jest Zarządzeniem Kanclerza odrębnie za każdy rok akademicki (§ 7 pkt 7 umowy – k. 23v). Jedynie chesne za pierwszy rok studiów zostało kwotowo wskazane w umowie (§ 7 pkt 1 ppkt 1 umowy), w dalszych zaś latach miało być regulowane odrębnie. Skoro więc świadczenie pozwanego winno obejmować „12 wpłat miesięcznych” (§ 7 pkt 1 ppkt 2 umowy), bez skonkretyzowania w umowie sumy chesnego za cały okres studiów, to prawidłowym jest pogląd o okresowym charakterze tego świadczenia. Jako takie przedawniło się ono z upływem 3 lat. Roszczenie obejmuje okres za październik i listopad 2006r., przy czym płatność kwot składających się na chesne następować miała do 5-go dnia każdego miesiąca (§ 7 pkt 2), a więc przedawnienie nastąpiło z dniem 5 listopada 2009r. Pozew wniesiony został w dniu 10 stycznia 2013r. (k. 32), zatem po upływie wskazanego terminu przedawnienia.

Reasumując powyższe rozważania stwierdzić należało, że Sąd Rejonowy dokonał co do zasady trafnego rozstrzygnięcia, a zatem brak było podstaw do jego zmiany. Modyfikacji ulega jedynie podstawa tego rozstrzygnięcia – z przepisu art. 751 k.c. w zw. z art. 750 k.c. na przepis art. 118 k.c.

Mając na uwadze wskazaną okoliczność, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 118 k.c. oddalił apelację jako niezasadną.

Sygn. akt II Ca 900/13

Zarządzenie:

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.